

ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ

ՂԱԶԱՐ ՂՐԻՄԵՑԻ

(1419 - 1437)

ԺԵ. դարու բազմարդիւն զրիչներէն է Ղաղար Ղրիմեցի: Սահմանափակ են մեր ծանօթութիւնները իր մասին: Յիշատակւած է թէ սարկաւագ եղբայր մը ունէր կտիլպէկ անունով: Ինքզինքը, 1419-ին, կը ներկայացնէ իրբեւ աշակերտ բանի, եւ ուժալանքներուն համար կ'աղաւչ անմեղադիր լինել, «զի հարկ կարդալոյն ի վերայ կայր»: Յակոր զրիչ, որ կը գործէր ի Տրապիզոն, 1432-ին, սապէս կը ներկայացնէ զինքը. «արժանազով հոգեւոր հայրն մեր տէր Ղաղար Ղրիմեցի՝ զրոց աշակերտ»: Հինգ տարի ետքը ուրիշ յիշատակարանի մը մէջ կը կրկնէ քիչ մը տարրեր բառերով. յիշեցէք «եւ զերկորորդ ծնաւղն իմ զտէր Ղաղար Ղրիմեցի՝ զրոց աշակերտն» (Լ. Ս. Խաչիկեան, ԺԵ Դարի Յիշատակարաններ: Մասն Առաջին, 1955, էջ 427 և 482):

Իր զրչագրական աշխատանքը, մեզի հասած տեղեկութեանց համաձայն, կը բաժնուել Երկու չըջաններու զլիաւորաբար: Առաջին չըջանին, 1422-1427, ան կը դանուէր Տրապիզոն, իսկ Երկրորդ չըջանին, 1432-1434, զինքը կը տեսնենք Երզուկայի մօտ Ս. Գր. Լուսաւորչի Վանքը: Տրապիզոն գտնուած չըջանին պահ մը հրուսադէմ այցելած կ'երեւի իրբեւ ուխտաւոր:

Իր զրչագրական աշխատանքներէն ծանօթ են հետեւեալները:

1. — Քարոզզիրք Գր. Տաթեւացւոյ, 1419: 2եռ. Երեւանի թ. 2117:

2. — Հարանց Վարք, Տրապիզոն, 1422: 2եռ. Երեւանի թ. 3874:

3. — Սաղմոսարան, Երուսաղէմ, 1426: 2եռ. Երուսաղէմի թ. 1988: 4. — Յայոմաւուրք, Տրապիզոն, 1427: 2եռ. Վենետիկի թ. 131: 5. — Ճաշոց, Երզնկա, 1432: 2եռ. Կենտրոնի, թ. 1613: 6. — Ճաշոց, Երզնկա, 1434: 2եռ. Կերեմն Մարզուանի: 7. — Մաշտոց, 1437: 2եռ. Երուսաղէմի թ. 296: 8. — Քարոզզիրք Գր. Տաթեւացւոյ: 2եռ. Երեւանի թ. 4452: 9. — Քարոզզիրք Գր. Տաթեւացւոյ: 2եռ. Երեւանի թ. 2107: Ցուցակ 2եռաղբաց, Ա. էջ 721:

Հակայ հատորներով կազմուած պատկառելի վաստակ արդարեւ:

Ղաղար Ղրիմեցիի յիշատակարանները հակիմ են, կամ կրճատուած ձեւով միայն հրատարակուած. Հոս կը ներկայացնենք շահեկան կոմ կարեւոր նկատուած մասերը:

1. — Երեւանի թ. 2116 ձեռազրէն: ... Գրեցաւ աստուածաշունչ զիրքս եւ տառու ... որ կոչի Քարոզզիրք, ձեռամբ բազմամեղ եւ խիստեալ մեղաւք ողբոյ Ղաղար աշակերտ բանի, ի վայելումն մանեկանց Սիոնին: Արդարաւչն զհանդիպող-ութ, յորժամ ճաշակէք ի քաղցրահամ պաղոյ սորա, յիշեսջիք սրտի մտաւք եղելի զծողակս, եւ թողութիւն մեղաց հայ-ցեցէք, եւ սխալանաց անմեղադիր լինել աղաւիմ, զի հարկ կարդալոյն ի վերայ

կայր։ Ի. թվ. ՊԿ (1419) — Լ. Ս. Խաչիկ-
եան, ԺԵ. Դարի Յիշտակաբարաններ, Ա. էջ
237:

2 — Երևանի թ. 3874 ձեռագրէն:

—

Ազգանադիմանս մեծ տուժարի
Հայոց մեծաց թուականի
Երկեակ քառիցը հարիւրի
Եւթանց տասանց եւ միակի (1422)
աւարտ եղեւ այսմ տառի
ի մեծ քաղաքը արքունի,
որ Տրապէզ ստ յորչորչի,
ընդ հովանեաւ սուրբ Տիրամաւր,
որ Զարխափան սայ անուանի:

— Հոգենորոգ այսմ տառի
յոյժ ցանկացաւ տարիմամբ սրտի
Ղաղարս՝ մեղաւք մեռեալ ողի
Եւ խըսայթեալս յամենայնի.
ձեռամբ իմով գծագրեցի
ինձ յիշտառակ անջնջիկ,
նաեւ ծնաւզացն իմ կրկնակի,
եւ ամենայն ազգատոհմի,
եւ իմ եղբաւրն հարազատի,
որ Յէտիլպէկ անուն կոչի . . . : — Նոյն,
էջ 298:

3 — Զեղելի գծողակս՝ զՂաղար Ղրի-
մեցի, յիշեցէք ի մաքրափայլ աղաւթս
ձեր . . . : — Նոյն, էջ 299:

3 — Երուսաղէմի թ. 1988 ձեռագրէն:
Արդ Էս բազում մեղաւք լցեալս եւ
խըսայթեալս եւ շարաւով լցեալ մեռեալ ողի
Ղաղարս Ղրիմեցի, որ տիսեղծ մատամբ
գծագրեցի զսա հրամանաւ երիցս երանեալ
ճպնազեաց եպիսկոպոսի տէր Մելքիսեթի,
որ զիմիթն չնորհեաց, եւ Էս եղելիս գծագ-
րեցի: Եւ եղաք զսա յիշտառակ մեզ եւ ծնո-
ղաց մերոց ի սուրբ Փրկիչս: Եւ աղաչէմ
Երեսանկեալ զսուրբ սպասաւորքդ սուրբ
Փրկիչի՝ խնամով պահել զսա, եւ անյա-
զաղ զԱստուած ողորմին տաել, զի վասն
այս յւասոյս զրեցի: Եւ որ լի սրտի թո-
ղութիւն մեղաց մերոց խնդրեցէ ի Քրիս-

տոսէ Աստուածոյ մերոյ, թողցէ Քրիստոս
Աստուած զիւր սիսալանքն, ամէն: Այլ եւ
աղաչէմ յիշել ի բարի զհողեւոր եղբարքն
մեր զՄարուգէն, որ զթուղթն խաղեց, եւ
զՄկրտիչն, որ կրեց, եւ զփակակալն զՅով-
հաննէս եւ զկարապետն, որ բանիւ յորդո-
րեցին, եւ զկոկող նիւթիս զներսէս, որ
զիսո կոկելէն էսա եւ զկէսն եթող: Նաեւ
շնորհող աւրինակին Ստեփանոս վարդա-
պետն յիշեցէք ի բարի մասին, աղաչէմ:
Քրեցաւ զիրքս ի յերուազէմ, ի սուրբ
Փրկիչս ի թվին ՊՀե [= 1426] — Լ. Ս. Խա-
չիկեան, ԺԵ. Դարի Յիշտակաբարաններ,
Գ. Մասն, 1967, էջ 367:

4 — Վենետիկի թ. 131 ձեռագրէն:

[Քրեցաւ] ի թվ. ՊՀԵ (1427) ի յանո-
պատու Տրապիզոնու, ընդ հովանեաւ սուրբ
Փրկչիս և սուրբ Յովհաննէսիս . . . ձեռամբ
Ղաղարի Ղրիմեցոյ . . . : — Նոյն, էջ 370:

5 — Վենետիկի թ. 1613 ձեռագրէն:

Արդ զրեցաւ սա ձեռամբ բազմամեղ և
անարհեստ զբէի Ղաղարի Ղրիմեցոյ, ընդ
հովանեաւ սուրբ եւ փառաւոր գերեզմանին
Լուսաւորչին մերոյ Գրիգորի, ի խնդրոյ
. . . պարոն Վարդանայ եւ ամուսնոյն իւրոյ
Մամախօսթունի: . . . Եղին ի զրան սուրբ
Աւքսենտիս . . . որ է Պոնտոս քաղաքիս . . .
Յիշեցէք . . . զառաշնորդն սուրբ ուխտիս
. . . զՄարտիրոս վարդապետն եւ զՄկրտիչ
Հայրապետն, այլ եւ զկոկողք նիւթիս զԱր-
բահամն եւ զՅովհաննէս . . . : — Նոյն, էջ 370
եւ 427:

6 — Մարզուանի Ա. Աստուածածին ե-
կեղեցւոյ Զեռագրէն:

. . . Արդ զրեցաւ սա ձեռամբ զբէի Ղա-
ղարի Ղրիմեցոյ, ընդ հովանեաւ սուրբ եւ
փառաւոր գերեզմանիս Լուսաւորչին մերոյ
Գրիգորի, եւ սուրբ Փրկչիս, եւ Մանեայ
սուրբ գերեզմանիս, ի թուին ՊՀԿ (1434),
ի խնդրոյ պատուական եւ հեղահոգի կլօ-
նաւորի Սարգսի Տիւրիկեցւոյ, որ ստացաւ
զսա ի հալալ արդեանց իւրոց եւ եղ յիշա-

տակ իւր և ծնողաց իւրոց ի սուրբ Խոստուրչի անապատ : . . . Յիշեածիք և գուազնորդ զերտխոտաւոր Հագեար Հալին մեր զՄարտիքոս վարդապետն և զՄկրտիչ Հայրապետն — Նոյն, էջ 44 :

7 — Երաւանցէմի թ. 296 ձեռադրէն.

Գրեցաւ զիրքո Զենադրութեան ի թէ .
ՊԶԶ. ի վայելումն տէր Յոհանիսի Նորբե-
ռայի՝ Տրապիզոնի Եպիսկոպոսի, զոր Տէր
Առառած վայելել տացէ յամերամս Ժամա-
նակաց, ամէն : Կատարեցաւ Հրամայելան
ի քէն ոյ տէր պատուական : Զատկաւ գծէնու-
ընկալ յանդիսան Ղազարէ Ղրիմեցոյ, իր-
բերե զիմերեւէց այրոյն, և անմեղազիր իր
խոչըրութեան, զի կար մեր այսչափէր. և
ո՞վ մոռանար ի բարի մտաց քոց զանար-
ժանս, աղաշէմ ։ Յուցակ Զեռ. Ա. Յո-
կորեանց, Գ. Հայուր, 1954, էջ 133 :

8.—Երևանի թ. 4452 ձեռագրէն:

Գրեցու աստվածաշնչն է Առքապանն ,
որ կոչի Քարոզգիրք , ձեռամբ յոդնամեղ
խրխայթեալ մեզօք ողո Ղաղար արեցի
Ղրիմեցոյ , ի խնդրոյ պատուական եւ դա-

վելի խմաստայեզ զրոց աշակերտի [Մարտիրոսի]: Արդ աղաչեմ դհանդիպողադ, յուժամ ձաշակէք ի քաղցրորակ պտղոյ սորա, յիշեսնիք սրտի մտօք զվերայտացեալ ստացօղ սորա [զՄարտիրոս] զրոց աշակերտըն, որ ստացաւ զու ի վայելումն անձին իւրոյ և յիշատակ ծնողոց իւրոց: Նաև զեզկելի ծրոգ սորա զԼազար արեդայր աղաչեմ յիշել ի բարի մասին, և զծնողոնիմ, և զամենայն արեան մերձաւորսն, և որ յիշէ յիշեալ լիցի ի Քրիստոսէ Աստվածոյ մերոց: Այլ և սխալանցու և խոչորութեան զրոյս անմեղադիք լինիլ աղաչեմ, զի կար իմ այս շափ էք, զի անհմուռ էք արհետիս, և թէ մեղադրէք՝ այն ձեր հրամանք է և մեր արքանք: Յիշու մեջ պարի, Ա. էջ 370-371:

Ղազար Ղըմիշցիի յետնապարհ մէկ յիշտակութեան կը հանդիսինք 1443 ին,
իբրև վերջին սասացալի Հարանց Վարդի
մը, որ կը նուիրուի Երաւաղէմի Ա. Փոկի;
Վահրին — Յաւակ Զեռ. Ա. Յակովեանց,
Գ. Հատուր, 1954, էջ 117:

• 190 . 0040000